

Deliverance är specialproducerat för Historiska museet. Mats Hjelm har fått flera Iaspis-stipendier och tidigare ställt ut bland annat på Index i Stockholm, Bildmuseet i Umeå och Baltic art center i Visby.

FOTO: KARIN MALVHAY

Samtid på Historiska museet

Avgående chefen vill fortsätta att utmana med 1900-talskonst

Rörliga bilder i jätteformat är en del av Historiska museets satsning på samtidskonst. En 20 meter lång filmprojektion rullar från och med igår i en för ändamålet ombyggd museisal.

Genre, ambitionsnivå och fysisk storlek på Mats Hjelmns videoinstallation *Deliverance* gör att man för en sekund skulle kunna tro sig vara i Tensta konsthall av gammalt gott märke.

– Det är det största jag någonsin jobbat med säger Celia Prado, utställningsproducent på Historiska museet och före detta konstnärlig ledare på Tensta konsthall.

För drygt ett år sedan slutade hon när konsthallen under uppseendeväckande former var nedläggningshotad av sin egen styrelse. Igår öppnade hon tillsammans med avgående museichefen Kristian Berg Historiskas utställningsserie *Vox*, där Mats Hjelmns verk utgör den inledande delen.

Kristian Berg räds inte att sticka ut hakan när han i ett pressmeddelande uttalar sig om att

museet en längre tid anklagats för att inte syssla med sin kärnverksamhet.

Så var fallet inte minst efter den internationella konstskandalen med den israeliske ambassadören och paret Feilers verk *Snövit* och sanningens vansinne vid invigningen av regeringens Förintelsekonferens häromåret.

"Nu vill vi ytterligare utmana dessa konservativa 'bliv-vid-din-läst-röster'", fastslår Kristian Berg i Historiskas presentation av *Vox*.

Celia Prado.

– Jag är stolt över att kunna göra detta innan jag slutar, säger han. Utmaningen sker en trappa upp i den långsmala Romanska hallen, en gång hem för kristna kulturföremål, som nu fått ny entré och mörkläggning för fönstren. Allt för att kunna bli en "black box", ett optimalt visningsrum för Mats Hjelmns mörka, suggestiva

En seglats som slutade med konstskandal.

och i långsamt tempo framglidande filmer.

Mats Hjelm, född 1959, flätar ihop ljuden av blues med John Lee Hooker och senatsutskottsförhör om oamerikansk verksamhet med Berthold Brecht med stilla kameraåkningar över öde industrilandskap. När bluesmannen sjunger om översvämningskatastrofen för länge sedan i Tupelo, Mississippi skymtar Norrtäljekanalens mörka vatten. När Brecht med bayersk brytning svarar på om han varit medlem i kommunistpartiet snurrar antenner på radiomaster. Mats Hjelm avslöjar att han tänkt både på tsunamin och på nya amerikanska antiter-

roristlagar under arbetet. Och att han velat spegla dem genom paralleller tidigare i 1900-talshistorien.

– Jag tycker att jag har tagit stora risker. Jag har hållit igen, dragit ner på tempot. Jag vill gestalta en berättelse som handlar om människor, ändå är knappt någon människa med, säger Mats Hjelm.

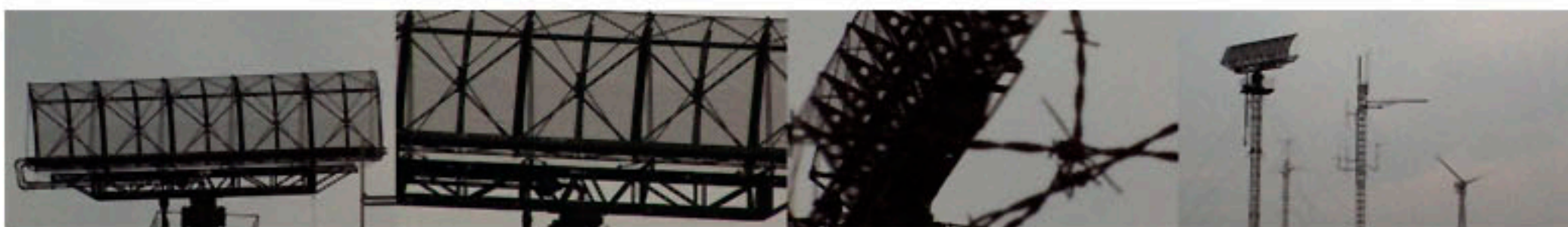
Titeln *Deliverance*, frälsning, kan föra tankarna till religiösa ceremonier, bland annat skildras en nattvard i Svenska kyrkan i närbild. Eller till John Boormans film *Den sista färden* från 1972, vars engelska titel är just *Deliverance*.

Verket har ingen början eller slut utan körs i en loop. Precis när nattvarden delas ut för andra gången hörs kyrkklockor. De tillhör inte filmen utan plingar live från Oscars kyrka tvärs över gatan, inmixade med perfekt tajming av Vår Herre.

Mats Hjelm, *Deliverance*, Romanska salen, Historiska museet tom 18 september.

CLEMENS POELLINGER

08 135190 clemens.poellinger@svd.se

Motiv hämtat från verket *Deliverance* av Mats Hjelm.

FOTO: MATS HIJELM